Kurt Eggenstein

Naznani prerok Jakob Lorber

Lorberjeve napovedi o prihajajočih ekoloških katastrofah

Datum prve objave 1.6.1979

Lorberjeve napovedi, nanašajoče na ekološke katastrofe, ki jih lahko sedaj že slutimo, so prišle v zadnjem času v ospredje. Še pred nekaj leti bi se ta sporočila obravnavala kot pesimistični napori za povzročanje neutemeljene panike, in jih ne bi nihče jemal resno. Danes se je to spremenilo, saj se znanstveniki strinjajo, da se človeštvo sooča z ekološko katastrofo neizmerno velikih razsežnosti. Večina človeštva se še vedno ne zaveda, kaj jim preti v naslednjih dvajsetih do tridesetih letih. Politiki se še predolgo niso ozirali na opozorila znanstvenikov. Nato je nenadoma prišlo do uresničenja. Na Stockholmski ekološki konferenci leta 1972 ni nihče dvomil o resnosti položaja. `Vsevedi' in preračunljivi optimisti so utihnili. Napredek, za katerega so mislili, da se ne bo nikoli ustavil, je prišel do stopnje, katero »X-Magazin« aprila 1972 opisuje na sledeč način: »Težave s katerimi se sooča človeška družba, so se povečale do te mere, da predstavljajo grožnjo življenju. Federativna nemška republika se lahko primerja s podjetjem, ki je pred stečajem. To je država, ki se sooča z nesrečami kot so uničeno okolje, nenaseljena mesta, mentalne bolezni v velikem obsegu, valovi odvisnosti od drog, naraščajoč kriminal, kritično stanje izobraževanja, nezadostna medicinska pomoč, deset tisoč žrtev prometnih in drugih nesreč in tako dalje.«

Žalosten seznam lahko nadaljujemo z: onesnaženjem zraka v mestih zaradi milijonov vozil in industrije onesnaženje vode v rekah in jezerih, katero mora piti na milijone ljudi, grožnja podzemeljskim vodam zaradi nitratov ali umetnih gnojil, onesnaženje oceanov zaradi vsakoletnih 5 milijonov ton olj, kot tudi zaradi DDT-ja in živega srebra. Kakor ogromen oblak lebdi izredno strupen DDT okoli naše oble; najdemo ga v živilih, v ledu na Grenlandiji, v telesih pingvinov na Antartiki, tudi celo v materinem mleku! V bolnicah primanjkuje 30 - 40.000 sester. Povečanje nevroz je alarmantno, policija je preobremenjena, zapori so nabito polni in nasilje je prisotno vsepovsod. Mladi niso pripravljeni delati ali se žrtvovati. Trošenje in uživanje sta v porastu in zavist se širi kot oljni madež na vodi.

Popolnoma nove nevarnosti, katerih resnosti se še ne zavedamo, prihajajo človeštvu naproti z jedrskimi elektrarnami, ki rastejo kot gobe po dežju. Opozorila in protesti, ki jih je več kot 2000 znanstvenikov, vključno z mnogimi izjemnimi učenjaki in Nobelovimi nagrajenci, predložilo Generalnemu sekretarju ZN, niso imeli nobenega učinka in niso odvrnili mogočnih mlinskih kamnov - ne glede na naraščanje sumljivih pojavov - od počasnega, vendar gotovega onesnaženja zraka s strupenimi, radioaktivnimi izotopi. Rezultat tega bo, kakor trdijo ugledni znanstveniki, da se bodo prihodnji rodovi morali soočati z genetskimi okvarami v velikem obsegu. »Sproščena moč atoma je spremenila vse razen načina našega mišljenja«, pravi Albert Einstein,

»in tako polzimo proti katastrofi, kakršne svet še ni videl.« Ne bo več dolgo, ko bo pomen sledečega opozorila iz Novega Razodetja vsakomur jasen: **»Kajti brezbožno srce znanosti resnično osvetljuje pot do pekla.«** (JVE III, 175,4). To je opazil tudi filozof Karl Jasper, ko je pripomnil: »Izpopolnjena tehnologija je orodje zla, oziroma razdejanja.« Bolj kot bodo tehnološki dosežki in produktivnost - in s tem tudi ekološka škoda - rasli, bolj bo pospešeno opustošenje. Človek pelje v absurd le samega sebe z navidezno ustvarjalno dejavnostjo, ki ji pravzaprav primanjkujejo etične vrednote. Po prof. Miller-Markusu »uničenje že bobni v globinah.« Odlog, ki ga strokovnjaki priznavajo »samomorilski družbi« (Taylor), je le kratkotrajen. Nadut človek, odtujen od Boga, ki časti zlato tele napredka in naraščajoče blaginje, je temu sam doprinesel. Gledajoč pot katastrof, po kateri je krenila industrijska družba, se spomnimo besed Huga Langa: »Graditi stolpe, ki segajo v oblake in pozabiti nebesa, je skrajno kratkovidno.«

Izgleda, da ne bo mogel plazu nesreč nihče zaustaviti. »Znanstveniki bodo razpravljali«, piše »X-Magazin«, »razpisali se bodo o tem v svojem nerazumljivem žargonu, medtem ko ta celotna, zelo zapletena zgradba, razpada.« Sprememba odnosa in odrekanje vere v napredek in etike uspeha ni opazno in se lahko zelo težko pričakuje. Neresničen raj neonskih luči se vzdržuje in se še okrašuje. Življenjski standard je večjega pomena kot samo življenje, čeprav so proizvodnja in potrošniške navade že davno tega prestopile meje zmogljivosti ekološkega sistema.

Rezultat Ekološke konference v Sockholmu leta 1972 je zelo alarmanten. Čeprav ni nihče oporekal deklaraciji Generalnega sekretarja ZN, ki jo je U Thant podal leta 1969, da če ne bo v naslednjih desetih letih doseženo svetovno sodelovanje za spopad s problemi, potem konec človeštva ni več daleč, niso niti industrijski narodi, niti nerazvite države bile pripravljene razpravljati o katastrofalnih ekoloških posledicah njihove ekonomske in oboroževalne politike. Potrebne temeljite strukturne spremembe bi seveda podobno škodovale tako proizvajalcem kot potrošnikom! Nihče ni spregovoril o dejstvu, da je odprta samo ena edina pot, da se izognemo katastrofi: splošno zmanjšanje življenjskih potreb. Ta razvoj je preroško predvidel 75-letni Goethe, ko je pisal prijatelju: »Svetu ni dano, da bi bil zadovoljen: niti velikim, da ne bi zlorabili moči, niti da bi bile množice zadovoljne s sedanjim stanjem, medtem ko čakajo postopno izboljšanje.«

Moderna industrijska družba je prav zares zašla na napačno bleščečo pot in je napravila človeka za sužnja mehanizma proizvajanja, nasprotujočemu vsemu življenju, ki je pričel uničevati temelje življenja celotnega človeštva. V Stockholmu je postalo kristalno jasno, da je imel prof. Konrad Lorenz, ustanovitelj raziskav

primerjalnega vedenja, prav, ko je rekel, da je položaj brezupen. »Prepozno je za vse«, je napovedal, »uničenje se ne more zaustaviti.«

Videč iz mnogih znakov, kako katastrofa apokaliptičnih razsežnosti že pridobiva obliko, se spomnimo naslednjih besed Franza Werfla, ki izražajo notranje spoznavno vizijo: »Že precej zgodaj sem spoznal, da je nasprotovanje metafizičnemu ali nadčutnemu vzrok vsej naši bedi. Naše duše niso več pripravljene verjeti niti v svojo večno odgovornost.« Rezultat tega je, da se strah skrivoma polašča duše. Seme materializma, zasajeno med mnogimi desetletji je začelo poganjati. Skupaj z brezdušno razumskostjo je povzročilo psihičen in fizičen proces uničenja z vsemi njegovimi znaki razpadanja. Človeška utopija, da se bo nebeško kraljestvo tvorilo že na tej zemlji, je vražja tragedija prometejskega človeka.

V Novem Razodetju so napovedane raznovrstne katastrofe, s katerimi bo soočeno človeštvo proti koncu 20. stoletja. Tudi Janezovo Razodetje podaja mogočne vizije zadnjih dni, vendar ostajajo skrivnosti, ki jih je težko razvozlati. V Lorberjevih zapisih so napovedi podane v jasni in razumljivi obliki, z nekaterimi izjemami, ki se še ne morejo raztolmačiti. Tam beremo naslednje: **»Za ljudi je mišljeno, da imajo vse in da uredijo svoje življenje na zemlji udobno kot je le to mogoče. Svoje roke lahko zavarujejo pred napornim delom, da bi imeli več časa za čiščenje svojih src in duš. Toda če s človeškimi spretnostmi narašča tudi njihova sebičnost, pohlep in sla po oblasti, lahko kot rezultat njihove duhovne teme pričakujemo najslabše posledice.«** (JVE V, 108,6). **»Svetovne industrije bodo marljive v vedno hitrejšem omrtvičenju duha in bodo po možnosti tudi popolnoma uničile kakršnokoli pičlo seme za pridobitev večnega življenja. In tako bodo človeška srca, Edino prebivališče Boga na zemlji, postala pohabljena.«** (N.d. II, 367). **»To so industrijski ljudje in njihove potrebe ne morejo biti nikoli zadovoljene. Lahko se primerjajo z goščavo in trnjem, ki dušita Božjo Besedo.«** (D.s. II, 125,5).

Več kot enkrat Novo Razodetje jasno pokaže na duhovni vzrok prihajajoči katastrofi; nenehno naraščanje iskanja užitkov, ki gre vedno z roko v roki s propadom duhovnih in verskih interesov. **»Prebivalci velikih mest vselej hrepenijo po poželenjih. Vsi želijo živeti v udobju, se zabavati, biti pomembni in če je mogoče, imeti vsaj malo moči... Vsa ta uglajenost pravzaprav ni nič drugega kot malikovanje, kajti to je žrtvovanje človeškega duha mrtvi materialnosti.«** (D.s. II, 81, 10 & 13).

»Človeška ošabnost, napuh, sebičnost in hlepenje po oblasti postavljajo skrajno velike zahteve, ki ne morejo biti nikoli zadovoljene... In tako nimajo

ljudje nič več časa, da bi se ukvarjali s stvarmi, s katerimi bi se morali in zaradi katerih jih je Bog postavil na svet. Na milijone duš se celo sploh več ne zaveda, da nosijo Božjega duha.« (JVE III, 10,3,4 & 13).

»**Le kaj bi človek pridobil, če bi posedoval vse zaklade na zemlji, ki bi mu omogočali vse možne užitke, če pa bi s tem škodil svoji duši?**« (JVE VIII, 183,9).

»**Popolnoma v nasprotju s svojo usodo je človek onečastil in zlorabil samega sebe in svojo naravno okolico** (ekologija, avtor) **in to je vzrok vsem stiskam, ki ga prizadanejo tako duhovno, kakor tudi materialno z raznovrstnimi nesrečami in trpljenjem.**« (Življenje, 90) »**In tako je mogoče, da bodo v časih, ki bodo prišli, ljudje lahko izvajali velika odkritja, s pomočjo katerih bodo lahko vplivali na naravo na zemlji** (ekologija, avtor), **kar bo sprožilo veliko razpok** (to je bo uničeno, ne bo delovalo v redu, avtor). **Posledice bodo prav zares bile skrajno neprijetne in bodo postale kazen za napačno usmerjeno človeško voljo; vendar ne bodo izvirale iz Mene, temveč jih bo porodila njihova lastna volja.**« (JVE V, 109,6).

»**Takrat bo tako, kot je bilo v Noetovem času: ljudje bodo vedno bolj in bolj nepravilno uporabljali svoje posvetno znanje in spretnosti** (!)**, ter bodo s tem iz njihove svobodne volje priklicali iz globin Mojega stvarstva raznovrstne sodbe sami na sebe in navsezadnje na celotno zemljo.** « (JVE V, 108,4).

»**Potemtakem učite ljudi, da naj modro ravnajo, drugače bodo doprinesli k svoji lastni sodbi. Vem, da bo do tega prišlo, vendar ne morem in tudi ne bom tega preprečil z Mojo vsemogočnostjo, temveč samo z Mojim naukom.**« (JVE V, 109,7) »**Večkrat sem pokazal, kje leži - zaradi človeške svobodne volje - vzrok skrajno hude prihodnosti.**« (JVE IX, 144,7).

Kdor je seznanjen z opozorili, ki tako jasno in močno donijo v publikacijah znanstvenih strokovnjakov, se ga bodo prerokbe Jakoba Lorberja močno dotaknile.

Prvi stavek naslednje navedbe se brez dvoma nanša na dve svetovni vojni s 70 milijonov mrtvih. Ta prerokba je že postala resnična. »**En narod se bo vzdignil nad drugega in se bo z njim bojeval z ognjenim orožjem.«... »Človek iznajditelj bo kmalu dosegel položaj, ko ne bo mogel noben narod začeti vojne proti drugemu. Kajti če bi se dva naroda medsebojno spopadla s takšnim orožjem, bi se zlahka in v kratkem času med seboj popolnoma uničila, kar gotovo nobenemu ne bi prineslo nobene prave zmage ali koristi.**« (JVE VIII, 185,9).

Ta prerokba se očitno nanaša na jedrsko orožje in vojaško pat pozicijo med

Združenimi državami in Sovjetsko zvezo. Toda v istem poglavju je omenjeno, da se bodo lokalne vojne še vedno pojavljale.

Nadaljnja sporočila govorijo **»raznovrstnih velikih naravnih nesrečah, še posebno na tistih krajih zemlje, kjer bodo ljudje gradili prevelika in mogočna mesta, v katerih bo vladala največja ošabnost, odsotnost ljubezni, peklenske navade, lažna pravica, moč, vpliv, vendar kljub temu tudi največja beda«** (revščina, avtor). (JVE VIII, 186,4). **»Pojavljale se bodo tudi velike nevihte na kopnem in na morju; na mnogih mestih bo morje preplavilo obalo.« »Tam bo prisotno tudi skrajno pomanjkanje** (porast inflacije, avtor), **lakota, mnoge hude bolezni, epidemije in kuge med ljudmi, živalmi in celo rastlinami.«** (JVE VIII, 185).

Lorber govori o lakoti. V sedanjem času je v industrijskih državah še vedno dovolj hrane, toda strokovnjaki so prepričani, da bo v nerazvitih državah - zaradi eksplozije prebivalstva - kmalu zavladala lakota svetovnih razsežnosti in to v ne tako oddaljeni prihodnosti. Po drugi strani pa tudi cel spekter nevarnosti preži na industrijske države, kar ima lahko za posledico, da se bo tamkajšnji položaj temeljito spremenil. Sedaj se vrednost letnega opraševanja z žveplenim dioksidom giblje med 50-100 milijonov ton. Glede na študijo, ki jo je na Ekološki konferenci predložila švedska vlada, se ta strup nastani v tleh kot bižveplena usedlina, ki raztaplja kalcij in druge osnovne elemente v prsti, kar pogosto vodi k njihovemu izpiranju. Kmalu bo to vodilo v znaten upad produktivnosti zemlje. Posledice manjše rodovitnosti po eni strani in hitro naraščanje prebivalstva po drugi strani, si ni težko predstavljati.

Poleg tega so tako monokulture, kakor tudi kultivirane, visoko donosne žitarice podvržene veliki stopnji obolelosti (kakor omenja Lorber). Nedavno je bil celoten pridelek riža uničen zaradi neznane virusne bolezni. Naslednja navedba v Novem Razodetju jasno kaže na to: **»Kmalu po času največje industrializacije bo položaj na zemlji za človeštvo izgledal zelo mračno, ker bo zemlja postala neplodna.«** (JVE III, 33,4).

Tudi naslednja napoved je lahko vzrok za alarm. **»Ne bo dolgo, ko se bo vaš družbeni sistem, za katerega mislite, da se bo večno nadaljeval, sesedel.«** (Pridiga 35).

In dalje pravi: **»Naraščala bodo znamenja strašnih katastrof.«** (Pridiga 5) **»Začelo se bo stanje velikega svetovnega pomanjkanja, bede in gorja kot ga na zemlji še nikoli ni bilo.«** (JVE VIII, 185,2). **»Vse to bo dopuščeno, da se zgodi«,** nadaljuje, **»da človeštvo odvrne proč od ošabnosti, sebičnosti in velike** (duhovne) **brezbrižnosti.«** (JVE VIII,185).

»Človek je sedaj zašel tako daleč od svojega pravega cilja, da ga nobena človeška moč ne bo mogla odvrniti od hlepenjapo užitkih.« ... **»Potemtakem narode streznim z gorjem. Osvobodim jih zmote, da so posvetna poželenja, po katerih hrepenijo, najmanjša stvar po kateri naj bi stremel človek. Z najbolj neugodnimi dogodki jih poučujem o nestalnosti posvetnega samoljubja, posvetne slave in posvetne lastnine in jim pokažem večno trajnost duhovnih zakladov. Vsem njim pokažem, da obstaja nad njimi še Nekdo, ki kljub temu, da prenaša, da delajo, kar hočejo, v Svojih rokah drži niti verigo okoliščin.«** (Pridiga 49).

Obstaja tudi niz drugih prerokb, ki se lahko tolmačijo na različne načine in se lahko edino razumejo šele po tem, ko se bodo dogodki zgodili. O njih tukaj ne bomo razpravljali.

Kar se tiče časa, ko se bodo te katastrofe pojavile, je večkrat omenjeno »blizu 2000 let« po Jezusovem življenju na zemlji. **»Torej bo skoraj 2000 let prešlo, preden se bo zgodila velika sodba«,** pravi Jezus Svojim učencem in bližnjim prijateljem. (JVE VI, 174,7) Vendar katastrofe niso nikjer opisane kot konec sveta in na nekaterih mestih nam pove, da bo zemlja - z ali brez ljudi - še vedno obstajala neskončno dolgo časa.

Omenja se tudi dejstvo, da se bo pred napovedanimi dogodki Novo Razodetje razširilo. **»Ker je sebičnost kot nasprotje Moji ljubezni in ljubezni kot takšne, postala glavni konjiček današnjega človeštva in ker je posledica takšnega neumnega obnašanja, da Moja potrpežljivost pojema, vam je ta Beseda** (Novo Razodetje, avtor) **ponovno dana, da bi pred splošnim propadom bili še mnogi rešeni pred popolno izgubo človeškega dostojanstva, njihovega edinega deleža v duhovnem svetu.«** (Življenje, 90). **»Svet s svojim peklenskim ravnanjem, je še enkrat dosegel stopnjo, kjer želi s Satanovo pomočjo izkoreniniti celotno Božansko seme.«** (Stvarstvo, 141). **»Naravni pojavi in dogodki, nesreče in bolezni, ki bodo predhodnica tega časa, so zadnji napori, da rešijo, kar se da rešiti, da se ne bi vsi zadušili v blatu sebičnosti.«** (Pridiga 53).

»Prepoznajte kako čas, v katerem živite, hiti proti odrešitvi, prepoznajte po razpadu vsega, kar je v svetu plemenito, da ni več daleč čas, ko bo človeštvo želo, kar je sejalo. Prepoznajte svetlobni tok, ki se je začel izlivati nad vašim svetom, poslušajte glasove duhovnega sveta, ki padajo na vaša ušesa z veličastnimi zvočnimi valovi; to so opozorila ljubečega Očeta. Jasno spoznajte, da je nad vsem fizičnim obstojem ustoličen svet duhov in da sta

materija in materialno življenje, imenovana prehodna, pravzaprav le pomožna dejavnika, ki sta potrebna kot sredstvo za dosego cilja, toda nista glavni stvari.« (Življenje, 140).

To so resna opozorila, vendar se je bati, da bodo neuslišana zbledela. Človeštvo je potonilo pregloboko v to, kar je materialno, in mnogi ljudje nič več ne verjamejo v večno življenje duše. Celo redni obiskovalci cerkve, katerim je udeležba pri bogoslužju najbolj pomembno merilo kristjana, imajo običajno le malo verske osnove. Škof iz Augsburga je opisal notranjo brezbrižnost in razširjenost navade podeželskega nedeljskega kristijanstva preprosto kot »latentni rustični nihilizem ali prikrita podeželska ničnost«. V soglasju s to škofovsko izjavo, najdemo sledeče besede Novega Razodetja: **»Ti ljudje Me častijo z rožljanjem in cingljanjem, toda srce pri tem ni udeleženo.«** (N.d. II, 368).

Splošno je znano iz izkušenj, da so sporočila, ki jih podajajo opozarjajoči preroki, vedno v nasprotju z duhom tistega časa. Torej Novo Razodetje ne pušča nobenega dvoma o sprejetju ali zavračanju njegovega razodetja. O tem pravi**: »Razumljivo je, da bodo verniki podvrženi roganju, maščevanju in preganjanju, da bodo lažni, toda tudi pravi preroki učili ljudi in da bo večina imela popolnoma zmedene predstave. Mnogi se ne bodo ozirali na Moja svarila tako, kakor je bilo pred vesoljnim potopom, in le peščica se bo spreobrnila. Vendar pa, ko se bodo dogodki pospešili, bo večina kljub temu bila rešena duhovno, in Mi bodo hvaležni, ker sem jih rešil s tako ostrimi sredstvi. Čigava bo krivda, ko se bodo vsi ti nesrečni dogodki zgrnili na človeštvo? Ali je to Moja kot Boga maščevanja, ali pa je raje to krivda tistih, ki si prizadevajo da upognejo vse tako, da jim ustreza in bi celo radi odpravili velike zakone materialnih in duhovnih svetov, samo če bi lahko. To sem dal napisati na papir, da bi celoten svet to zvedel, in kot sem nekoč napovedal padec judovskega naroda, kar se je tudi zgodilo, imate tukaj obilo opozoril in napovedi«...** (Pridiga 53). **»Že takrat sem rekel Mojim učencem: Obudil bom ljudi, katerim bom v njihovem srcu narekoval o vsem, kar se sedaj dogaja in o čemer se razpravlja v Moji prisotnosti.«** (JVE IX, 94,4).

JVE – Jakob Lorber, Janezov veliki evangelij
Pridiga – Gotffred Mayerhofer, Gospodove pridige
Življenje – Gotffried Mayerhofer, Skrivnosti življenja
Stvarstvo – Gotffried Mayerhofer, Skrivnosti stvarstva
D.s. – Jakob Lorber, Duhovno sonce
N.d. – Jakob Lorber, Nebeški darovi